

Nýggi forsætisráðharrin í Ísrael

VIT HAVA SAMA FRÆLSLYNDI, SUM Í SKANDINAVIA, MEN INNAN ÁVISAR RAMMUR, SIGUR ISRAELS LITLA, GRÁHÆRDA FRAMÓRSKARANDI GOLDA MEIR Í SAMRÖÐU VIÐ DANSKAN BLAÐMANN. HON, SUM FYRR HEVUR VERIÐ UTTANRIKISRÁÐHARRI, SIGUR EISINI: VARDU VIT ÖKKUM IKKI, VÖRÐU VIT SKJÖTT EITT ANNÆÐ CZECHOSLOVAKIA, OG Í ISRAEL HAVA VIT SOMU LÖN FYRI SAMA ARBEIÐI.

Á Kristiansborg sat ein eldri gráherd kvinna fyr stuttum. Sólín skein inn gjögnum vind-eygað inn á tað gráa hárið, so tað skygdi eins og lametta. Men hetta var sanniliga tað einasta, sum tyktist stásiligt við henni. Kjólín, hon var í, sá út sum var hann kastaður. Onkur, sum av

tilvild kom framvið henni, hevði kanska freistast at hugsa, hvat henda gamla hevði at gera inni í hesi borgini, ein litisverd litil kona!

Og kortini var hetta tann heimskennda Golda Meir, doktari. Í eini 10 ár var hon tann sterkj kvinnuligi uttanrikisráð-

harrin í Israel. Eitt áramál var hon eisini aðalskrivari í tí stóra arbeðarafelagsskapinum.

Politikkur og ommubørn

Tann dagin sótu vit og prátaðu um víðurskiptini. Hon segði, at hon so gott sum ikki fekst við annað enn politikk, hóast hon ikki longur var aðalskrivari í flokkinum. Tað sindrið av tíð, hon hevði til avlops, var hon saman við ommubørnunum hjá sær. Soleiðis seð, royndi hon at liva upp til tað, tú helt hana vera: eina fitta eldri ommu. Jú, tað hendi seg, at hon onkutið fjasaðist við mat!

Eg spurdi hana, um tað ikki var torført at sita sum »meinigur« limur í parlamentinum, tá hon var von at sita á »tabirett-

inum». Men hon mirdist og segði, at henni als ikki longdist eftir at sleppa at verða uttanrikisráðharrin aftur. Saknaði hon nakað, var tað starvið sum arbeðarafelagsharrin. Tað var hon nevniliga, áðrenn hon gjordist uttanrikisráðharrin.

Eitt rættiligt arbeði!

Ti serti tú, segði hon, at vera arbeðarafelagsharrin, tað var eitt veruligt arbeði, hvørs úrslit tú bæði kundi siggja og føla. Vit bygdu nýggjar býir og nýggjar jarnbreytir og nógv annað. Tað var, tá saman um kom, nógv meira áhugavert, enn at vera uttanrikisráðharrin. Hin vegin skal eg ikki dylja, at ikki minst u-landsarbeðið hevði min stóra áhuga. Tað eru just 10 ár liðin, síðan vit byrjaðu við tí. Frú Golda Meir, segði eg; í Danmark var ein uttanrikisráðharrin, sum var ógviliga glaður fyri at ferðast, tað gjordi hann døgliga. Hvat halda tygum um slíkt?

Hon brast í skellilátur: Tú hugsar helst um Per Hækkerup, tá hann var uttanrikisráðharrin? Hann havi eg mangar ferðir hitt, og eg hevði tað akkurát uppá sama máta, sum hann. Mær dámdi so ómetaliga væl at hitta fólk víða um í heiminum og í teirra egna miljø, og hoyra um trupulleikar teirra.

Vit hava ikki lopið á!

Nú hava tygum upplivað 3 kriggj, Golda Meir. Sigið mær, eru israelsmenn meira álops-hugaðir enn onnur fólk? Tá hon svaraði hesum spurninginum, líktist hon ikki eini gamlari ommu.

Hon svaraði kensluleys: Vit eru ikki meira álops-hugaði enn onnur, men tá vit verða álopin, vilja vit verja okkum. Vit hava ikki lopið á, men bara vart okkum. Gjordu vit ikki tað, vóru vit eitt nýtt Czechoslovakia.

Loysn: FRIDUR

Tað er ikki vandaleyst hjá smáum tjóðum at verja seg, frú Golda Meir. Eiga smá lond at gera tað? Ja, tað haldi eg so avgjort. Danmark vardi seg undir 2. heimsbardaga. Vit smá lond eiga rett at liva.

Finst nokur loysn á trupulleikum hjá Israel og Arabara londunum?

Avgjort, ja.

Hvussu?

FRIDUR.

Kvinnan og bardagin!

Síðan prátaðu vit um plássíð hjá kvinnuni í landsins verju. Vit hava seð drápligar myndir av israelskum kvinnum í álop-

um undir bardögum. Men frú Golda Meir segði frá, at tann israelska kvinnan bert er limur í arbeids- og hjálptenastuni. Hon er ikki beinleiðis við í stríðnum.

Men luttøka hennara er neyð ug. Hon má stuðla menninar teir eru ikki ov mangir. Í friðartíðum ger tann kvinnuligi soldáturin eitt stórt arbeði fyri flóttarfólkid og fyri u-londini, eitt nú sum kerarinnur.

Hon varð spurð, um hetta ikki kundi fóra við sær, at tær so vóru mest sum óv sjálvbjargnar. Nei, tað var eingin vandi, og hon legði brosandí aftrat: Okkara gentur eru ógviliga tekkiligar og kvinnuligar.

Fáar heimaverðandi húsmøður

Hon helt áfram og segði, at tann israelska kvinnan í dag er ein góð kvinna. Kanska eru tær ikki so nógar, sum eru heima burturav, men samfelagið hevur brúk fyri teimum, tær hava ofta tydingarmikil, krevjandi störv. Og eitt, sum hevur áhuga fyri tykkum, er, at tað er sama løn fyri sama arbeði í Israel.

P-pillarin

Vit prátaðu aftur og fram, og tá hon varð spurð um tann ortodokska jødiska kvinnan sambært sína jødisku trúgy kundi nýta P-pillaran, svaraði hon: Hjá okkum eru á tí ókinum als eingir trupulleikar. Og so fór hon.

Ein »dama«, sum vinur hennara, Per Hækkerup, hevur sagt um: frú Golda Meir er eitt hjartagott fólk. Politiskt er hon avbera vitug, men hon kann vera sera treisk í krøvum sínum, Israels vegna.

Í israelskum politikki hevur hon eina einastandandi støðu. Sjálf vildi hon helst sloppið burtur úr nú, men tey noyddu hana at halda áfram, og hon hevði eisini stóra ávirkan á at fáa tær 3 arbeðarafylkingarnar samskipaðar í eina sterka eind.

Hvussu stóran tyding, hon hevur havið, seist best av, at hon ferð eftir ferð hevur verið boðsend, at verða ráðgevandi í uttanrikisráðnum, hóast hon sjálf ikki var limur í ráðnum.

Hesin blaðmaðurin, ið hevði samrøðu við hana, segði, at tað er meira uttanrikisráðharrin í hennara litlafingri, enn tað er í tí stóra kroppinum á Poul Hartling.

Men enn einaferð hava boð verið eftir henni. Hesa ferð er tað sum forsætisráðharrin, og skal hon eftir ætlan sita til valið í heyst.

Svá roynast konubrot.

Concorde-flogfarið á síni fyrstu ferð

Fyrsta ferðin vardi í 27 minuttir, og fór fram eitt ár aftaná ætlanin var at lata tað flúgva, og umleið 3 mándar aftaná sovjettrussiska flogfarið Tupolev 144 var sína fyrstu ferð.

Ætlanin var at gera ferðina leygardagin 1. mars, men var hon, orsakað av vánaligum veðri útsett til dagin eftir. Á fyrstu ferð síni skuldi ikki flúgvast hægri enn triggjar km. og ferðin skuldi ikki vera meir enn 450 km/t. Ikki fyrr enn nøkur tíð er liðin verður miðja eftir tí veruligu hæddini og ferðin sum flogfarið er bygt til, — nevniliga 2200 km/t.

Tað var franski piloturin André Turcat sum setti fyrsta jet-motorin í gongd. Kl. 15.20 stóð blásturin frá øllum motorunum, sum krafta líka nógv sum amerikabáturin »Elizabeth II«.

Í frálíkum starti hevjaði hesin ógvusligi kroppurin sær á, og við sínum niðurbogda framparti var hesin mest átøkur einum vælvaksnum revfugli.

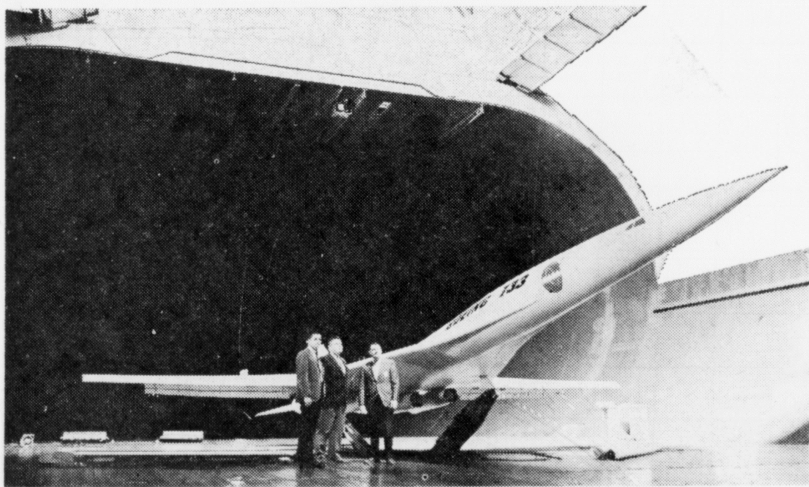
21 min. í luftini

Tvey smærri flogfór fylgdu risa farinum í byrjanini og tóku upp

myndir av startinum. Concorde-flogfarið setti síðani kós móti kavakleddu pyreneunum og hvarv skjótt úr eygsjón av tí túsundtals skara av fólki sum vóru komin saman at njósnast.

27 minuttir seinri kom flogfarið aftur, og setti seg stillisliga niður aftur á flogvøllin. Bremsu fallskýggini vóru sett út og flogfarið setti seg beint frammanfyri floghúsunum.

Flogfarið vigar 140 tons og er hon sína vekt verða í gulli, verður sagt.

Amerikumenn hava tó ongantið vilja staðið aftanfyrri nakra aðra tjóð í heiminum, og heldur ikki hvat flogferðslu viðvíkur.

Í 1965 gjordu Boeingverksmiðjurnar í USA royndir við einum flogfari sum teir rokna við fer at vera framtíðarinnar far. Hetta flogfarið skal flúgva 3300 km um tíman. Flogfarið verður útgjørt við serligum veingjum, sum kunnu gerast stórr og smærri alt eftir umstøðunum. Myndin sýnir eitt modell sum er nógv minni enn tað flogfarið, sum ætlanin er at byggja. Ætlanin er, at í flogfarinum skal vera pláss til 200 fólk.